

Jiří Procházka

Pan Jiří Procházka se narodil 27. března 1924. Celý svůj život prožil v pražských Horních Počernicích. Jeho otec, Karel Procházka, pracoval jako švec a také se významně angažoval v metodistické církvi. V této činnosti na něj Jiří navázal, i on se až do současnosti významně zapojuje do chodu metodistické církve.

Když bylo Jiřímu 15 let, začala 2. světová válka. Jeho rodinu to velmi poznamenalo. Jeho otec jako člen organizace Boj sháněl peníze, aby mohli posílat československé letce do zahraničí. Podle slov pana Procházky to však nebyl důvod otcova zatčení a následného poslání do koncentračního tábora. Tím pravým důvodem bylo udání, že pan Karel Procházka poslouchal zahraniční rozhlas. Pan Jiří v rozhovoru vzpomínal, že na každém rádiu byla cedulka, na které bylo napsáno: *Pamatuj, že poslouchání cizího rozhlasu je trestné a trestá se smrtí*. Jeho otec prošel Terezínem i Mauthausenem, naštěstí se ale živý vrátil zpět.

V roce 1944 byl pan Jiří totálně nasazen v továrně firmy Junkers v Modřanech, zde vyráběl součástky do zbraní.

Ve svém vyprávění pan Procházka také vzpomíná na noční bombardování Kralup, kdy vojáci shazovali fosfor a všude pak bylo světlo jako ve dne. Během dalšího bombardování, tentokrát Prahy, se ztratil bratr pana Procházky a pan Procházka ho šel hledat, vše naštěstí dobře dopadlo.

Celý život pana Procházky je silně ovlivněn metodistickou církví, do níž patří. Během 50. let se Státní bezpečnost opakovaně snažila omezit nebo úplně zakázat činnost této církve. Pan Procházka ve svém vyprávění vzpomínal na zatčení dvou metodistických bratří, které pak ale museli pustit, protože na ně nic neměli. Dále vzpomínal na to, že musel mít kázání napsané dopředu a to pak bylo kontrolováno.

Pan Procházka byl dvakrát ženatý a má celkem 4 děti. První manželka mu zemřela v pouhých 32 letech a s její smrtí se dlouho vyrovnával. Syn z druhého manželství jde v otcových šlépějích a také se významně podílí na chodu metodistické církve.

Přestože panu Procházkovi život uštědřil několik osudných ran, nikdy se nevzdával a neztrácel optimismus. Velkou útěchu vždy nacházel ve své víře.

Mladým by pan Jiří vzkázal, aby se nebáli žít, aby se vždy pokusili vyrovnat se svými těžkostmi.